

บทที่ 1

วรรณคดีอเมริกันกับสังคมในช่วงปี ค.ศ. 1865-1914

ช่วงระยะเวลาของการ เปลี่ยนแปลง

ช่วงปลายของคริสต์ศตวรรษที่ 19 เป็นช่วงที่ผู้คนอพยพไปตั้งถิ่นฐานทางตะวันตกของเทือกเขาแอปพาเลเชียนและ เทือกเขาอัลเลเกนีย์ (Alleghenies) เพราะพื้นที่อุดมสมบูรณ์และเต็มไปด้วยแร่ธาตุ และคนอเมริกันได้เพิ่มจำนวนมากขึ้นถึง 2 เท่า เนื่องจากมีผู้อพยพเพิ่มขึ้น คนเหล่านี้ได้เคลื่อนไปทางตะวันตกจนถึงชายฝั่งแปซิฟิก เข้าแทนที่ชาวอินเดียนและชาวสเปนที่ตั้งถิ่นฐานอยู่ก่อน บริเวณนี้ซึ่งเคยเป็นป่าก็กลายเป็นทุ่งหญ้า เป็นหมู่บ้านและเมืองและฟาร์มเลี้ยงวัวควาย, แกะ¹ กล้วยเทคโนโลยีต่าง ๆ ก็ได้เปลี่ยนสภาพทรัพยากรธรรมชาติให้เป็นผลิตภัณฑ์ทางอุตสาหกรรมที่ผู้ใช้เองและส่งไปขายยังตลาดกว้างประเทศ

เด็กคือช่วงหลังสงครามกลางเมือง (สงครามกลางเมือง เกิดในปี ค.ศ. 1861 - 1865) และก่อนสงครามโลกครั้งที่ 1 อเมริกาได้เปลี่ยนแปลงไปมาก กล่าวคือก่อนสงครามกลางเมืองสังคมอเมริกันเป็นแบบชนบท ทำการกสิกรรม มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีอุดมคติ และพึ่งพาตนเองโดยนับถือพระเจ้า และยิ่งอเมริกาเข้าร่วมสงครามโลกครั้งที่ 1 ในฐานะประเทศมหาอำนาจ สังคมอเมริกันก็ยิ่งเปลี่ยนแปลงไปมากกลายเป็นสังคมเมืองและประเทศอุตสาหกรรม นอกจากนี้คนอเมริกันยังต้องพยายามทำความเข้าใจกับทฤษฎีที่เกิดขึ้นใหม่เกี่ยวกับการวิวัฒนาการของคาร์วิน ซึ่งมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงความคิดทางวัฒนธรรมและสถาบันต่าง ๆ

สงครามกลางเมืองทำให้อเมริกาต้องสูญเสียเงิน 8 พันล้านเหรียญและชีวิตประมาณ 600,000 คน² ซึ่งทำให้อเมริกาแทบจะไม่มีอะไรเหลือเลย แต่เมื่อเวลาผ่านไป

¹The Norton Anthology of American Literature, (New York, 1979), Vol. 2. p. 2.

²loc.cit.

ประมาณ 50 ปี (หลังสงครามโลกครั้งที่ 1) ผลจากสงครามทำให้เกิดการพัฒนาเทคโนโลยี ซึ่งทำให้อเมริกากลายเป็นประเทศอุตสาหกรรมพร้อมกับสิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ คือ

1. รถไฟหัวจักรไอน้ำที่วิ่งเร็วสำเร็จในปี ค.ศ. 1869
2. การเร่งผลิตสินค้า
3. การใช้ไฟฟ้า
4. การสื่อสารด้วยระบบใหม่ เช่น โทรศัพท์

นอกจากนี้ยังมีการค้นพบถ่านหิน น้ำมัน เหล็ก ทองคำ เงิน และแร่ธาตุที่มีค่าอื่นๆ อีก ซึ่งได้สร้างความร่ำรวยให้คนอเมริกันและทำให้อเมริกากลายเป็นประเทศนายทุน จึงสรุปได้ว่าตอนปลายของศตวรรษที่ 19 อเมริกามีใช้ประเทศในอาณานิคมทั้งในทางการ เมืองและเศรษฐกิจของประเทศไปอีกแล้ว ตรงกันข้ามอเมริกาก็กลายเป็นหนึ่งในประเทศมหาอำนาจ

ยุคอุตสาหกรรม (1850 - 1880)

การที่มีรถไฟหัวจักรไอน้ำเป็นการส่งเสริมความเจริญให้กับการอุตสาหกรรมเพราะอเมริกาสามารถบรรทุกวัตถุดิบไปยัง เมืองที่เป็นศูนย์กลางการผลิตต่าง ๆ เช่น พิตส์เบิร์ก, คลีฟแลนด์, ดีทรอยต์ และชิคาโก นอกจากนี้ยังมีการใช้รถไฟห้องเย็นบรรทุกอาหารสด เช่น เนื้อสัตว์กระป๋องจากชิคาโกไปยังเมืองอื่น ๆ ได้โดยอาหารไม่เน่า ประมาณ 20 ปีนับจากปี ค.ศ. 1890 การควบคุมกิจการต่าง ๆ เหล่านี้รวมทั้งกิจการอื่น ๆ ได้ตกอยู่ในมือของนายทุนเพียงไม่กี่คน ซึ่งทำให้ไม่มีการแข่งขันกันมากนัก

กลุ่มคนที่มีอำนาจเหล่านี้ซึ่งมักจะเป็นเจ้าของกิจการอุตสาหกรรมต่าง ๆ และสร้างตนเองขึ้นมาจนมีฐานะร่ำรวย ประกอบด้วย เจย์ กูลด์ (Jay Gould) จิม ฮิลล์ (Jim Hill), ลีแลนด์ สแตนฟอร์ด (Leland Stanford), จิม ฟิสก์ (Jim Fisk) แอนดรูว์ คาร์เนกี (Andrew Carnegie), เจ พี มอร์แกน (J.P. Morgan) และ จอห์น ดี รัคคิเฟลเลอร์ (John D. Rockefeller)¹ บุคคลเหล่านี้ประสบความสำเร็จในทางอุตสาหกรรมจนสามารถ

¹loc.cit.

ถ้าจักผู้แข่งขันและสามารถสร้างความมั่งคั่งให้กับตนเองและครอบครัวอย่างมาก กลุ่มคนเหล่านี้เป็นตัวอย่างที่ดี ที่ เฮซ ลอเรนซ์ เรียกว่า "ผู้ประสบผลสำเร็จด้วยตัวเอง"¹ และได้กลายเป็นตัวละครในวรรณกรรมต่าง ๆ ตัวอย่างเช่น พันเอก เมโรอา เซลเลอร์ (Colonel Beriah Sellers) ซึ่งเป็นตัวละครใน The Gilded Age โดย มาร์ค ทเวน แต่งร่วมกับชาร์ล คัทลีย์ วอร์เนอร์ ในปี ค.ศ. 1873

สังคมเมืองในอเมริกา

ในช่วงสงครามกลางเมืองสังคมอเมริกัน ยกเว้นสังคมแถบชายฝั่งทะเลภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นแบบชนบทคือเต็มไปด้วยฟาร์ม หมู่บ้าน และเมืองเล็ก ๆ คนอเมริกันมีอาชีพในการทำเกษตรกรรมและธุรกิจขนาดเล็ก ๆ แต่เมื่อมีการปฏิวัติอุตสาหกรรม ผลจากการปฏิวัติอุตสาหกรรมทำให้เกิดเมืองใหญ่ ๆ ขึ้นมาก กล่าวไว้ในตอนต้นของศตวรรษที่ 20 มีชาวอเมริกันเพียงเศษ 1 ส่วน 3 เท่านั้นที่ยังคงทำฟาร์ม นิวยอร์กซึ่งเดิมมีประชาชนเพียง 500,000 คน ในปี 1850 ได้เพิ่มเป็น 3,500,000 คน ในปี 1900 ชิคาโกซึ่งเดิมมีประชาชนเพียง 20,000 คน ได้เพิ่มเป็น 2,000,000 คน ในปี 1910 หลังสงครามโลกครั้งที่ 1 ชาวอเมริกันส่วนใหญ่ (ประมาณครึ่งหนึ่ง) ชอบอาศัยอยู่ในเมืองใหญ่ ๆ เช่น นิวยอร์ก ชิคาโก และคนเหล่านี้จะประกอบอาชีพด้วยการทำงานในโรงงานซึ่งมีถึง 8.5 ล้านคน² ผลทำให้เกิดสลัมในเมืองใหญ่ ๆ เหล่านี้คือ นิวยอร์ก พิตส์เบิร์ก ชิคาโก ดีทรอย เป็นต้น³

ผลจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทำให้ทวีปอเมริกาดูเหมือนแคบขึ้นเพราะเมืองต่าง ๆ สามารถติดต่อกันได้อย่างง่ายโดยทางรถไฟ ดังที่ แฟรงค์ นอร์ริส (Frank Norris) เปรียบเส้นทางรถไฟซึ่งขยายขอบข่ายออกไปทั่วคาบสมุทรอเมริกาว่า เหมือนกับหนวดของ

¹ loc.cit.

² loc.cit.

³ Marcus Cunliffe, The Literature of the United States (New York, 1984), p. 201.

"ปลาหมึกยักษ์"¹ ที่แผ่ขยายไปทั่วอเมริกา นอกจากนี้ชาวอเมริกันส่วนใหญ่จะตกอยู่ภายใต้วิถีที่มีอิทธิพลทั้งในผลงานของแฮมลิน การ์แลนด์ (Hamlin Garland) อับตัน ซินแคลร์ (Upton Sinclair) ไค้เปรียบเมืองใหญ่ ๆ ของอเมริกาว่า เหมือนกับป่าช้าซึ่ง เฉพาะสัตว์ที่แข็งแรง ทุกราย และโชคที่เท่านั้นที่อยู่รอดได้ สภาพของกรรมกรซึ่งมีจำนวนมากไม่สามารถรวมตัวกันได้ และแย่งงานกันทำให้ถูกกดค่าจ้าง สภาพความเป็นอยู่มีลักษณะเสื่อมโทรมจนถึงในช่วงปี ค.ศ. 1930 - 1940 ที่กรรมกรมีสิทธิที่จะใส่เกรทไค้

คนส่วนมากจะคิดว่ายุคโรแมนติกเป็นยุคทองของวรรณคดีอเมริกัน² เพราะเป็นช่วงระยะเวลาที่ฟาร์มและอุตสาหกรรมยังสามารถปรับตัวเข้าหากันได้ และมีความเป็นอยู่ที่เรียบง่ายแต่จิตใจของชาวอเมริกันยังสูงส่ง แต่หลังจากสงครามกลางเมืองประมาณ 5 ปี เมื่ออเมริกาปลดปล่อยสงครามถือเป็น "ยุคอุตสาหกรรมอาชีพ (Gilded Age)" ซึ่งหลังจากการปฏิวัติอุตสาหกรรมทำให้มีการแสวงหาความมั่งคั่ง อำนาจ การใช้ทรัพยากรธรรมชาติ และการกดขี่แรงงาน การคอร์รัปชันทางการเมือง การสูญเสียคุณค่าธรรม ผู้ที่นิยมยุคโรแมนติกกล่าวเปรียบเทียบกับยุคนี้ กับยุคโรแมนติกว่ายุคนี้เป็นยุคที่ตรงข้ามกับยุคโรแมนติกคือ "ความเป็นอยู่สูงแต่จิตใจต่ำ" ในขณะที่กล่าวว่ายุคโรแมนติกเป็นยุค "ความเป็นอยู่เรียบง่ายแต่จิตใจสูงส่ง"³

ลักษณะสำคัญของช่วงปี ค.ศ. 1865 - 1890

1. เป็นช่วงแห่งความรักชาติของชาวอเมริกัน
2. จำนวนประชากรเพิ่มขึ้นมาก
3. การนำเครื่องจักร เข้ามามีใช้ในการอุตสาหกรรมจึงทำให้การอุตสาหกรรมขยายตัวมากขึ้น

¹ Tile Norton Anthology, loc.cit.

² Norman Foerster, ed., American Poetry and Prose (Boston, 1962), p. 941.

³ loc.cit.

4. การเจริญเติบโตของธุรกิจและสังคมเมือง
5. เบาชนอนอเมริกันมองโลกด้วยความหวัง
6. ความไม่พอใจต่อสภาพต่าง ๆ ของปัจเจกบุคคล
7. สารีทระของวรรณคดีส่วนมากจะเกี่ยวกับสิ่งที่จับต้องได้และชีวิตของชนชั้น
กรรมกร

วิทยาศาสตร์

วิทยาศาสตร์เป็นหัวข้อที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมากต่อชีวิตความเป็นอยู่และสภาพจิตใจของคนในยุคศตวรรษที่ 20 สำหรับคนเกิดก่อนวิทยาศาสตร์หมายถึงวิธีการให้ถึงการประสบความสำเร็จ การประหยัดแรงงานโดยอาศัยเครื่องจักรทำให้เกิดเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก, การขนส่งทาง, เสริมสร้างความสะดวกสบายและสุขภาพดีโดยไม่มีที่สิ้นสุด ในช่วงและหลังสงครามกลางเมืองสภาพเช่นนี้ยิ่งขยายวงกว้างมากขึ้นเนื่องจากการค้นพบทฤษฎีใหม่ ๆ ของปราชญ์ในยุโรป เช่น ทฤษฎีการวิวัฒนาการ ทฤษฎีสัจนิยม ทฤษฎีธรรมชาตินิยม

นักจิตวิทยา นักปรัชญา และนักวิทยาศาสตร์ที่มีอิทธิพลต่อวรรณคดีอเมริกัน

ในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 20 มีนักจิตวิทยา นักปรัชญาและนักวิทยาศาสตร์ที่มีอิทธิพลต่อแนวความคิดต่าง ๆ ทั้งในทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง รวมทั้งวรรณคดีอเมริกันด้วย นักคิดต่าง ๆ เหล่านี้ที่สำคัญมี 6 ท่านด้วยกัน คือ

1. คาร์ล มาร์กซ์ (Karl Marx)
2. ซิกมันท์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud)
3. ชาร์ลส์ ดาร์วิน (Charles Darwin)
4. อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ (Albert Einstein)
5. วิลเลียม เจมส์ (William James)
6. เฮนรี อัดัมส์ (Henry Adams)

คาร์ล มาร์กซ (1878 - 1863)¹

นักปรัชญาชาวเยอรมัน เป็นที่รู้จักของนักคิด-นักเขียนอเมริกันในช่วงตอนปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 อิทธิพลที่มาร์กซให้กับนักเขียนในศตวรรษที่ 20 ก็คือ สังคมเต็มไปด้วยการกดขี่ โดยเฉพาะจากกลุ่มที่ควบคุมปัจจัยการผลิตของสังคมไว้ มาร์กซได้แบ่งสังคมออกเป็น 6 กลุ่มด้วยกัน อันได้แก่ สังคมบุรุษกาล (สังคมยุคแรก), สังคมทาส, สังคมศักดินา, สังคมนายทุน, สังคมสังคมนิยม และสังคมคอมมิวนิสต์ ในแต่ละสังคมล้วนแล้วแต่มีการขัดแย้งกัน เช่น ในสังคมนายทุน การขัดแย้งกันเกิดขึ้นจากชนชั้นในสังคมที่มีความไม่เสมอภาคกัน นั่นก็คือผู้ที่เป็นเจ้าของปัจจัยการผลิตอันได้แก่นายทุนมักจะเอาเปรียบผู้ที่มิได้เป็นเจ้าของปัจจัยการผลิตอันได้แก่กรรมกร

ซิกมันท์ ฟรอยด์ (1856 - 1939)

นักจิตวิทยา ชาวออสเตรีย เป็นผู้สถาปนาทฤษฎีวิเคราะห์ศาสตร์ ฟรอยด์กล่าวว่า จิตมนุษย์ประกอบด้วย อิก (id), อีโก้ (ego), ซุปเปอร์อีโก้ (super-ego)

id คืออำนาจฝ่ายต่ำ กิเลส คัดหา id เป็นแรงผลักดันภายใน

ego คือออกทรอิกคะหรือตัวเรา

super-ego เป็นสิ่งที่ได้รับจากการอบรม หรือถ่ายทอดจากครอบครัวและหน่วยอื่น ๆ เช่น โรงเรียน สื่อมวลชน เพื่อนร่วมงานหรืออาจเรียกว่ามโนธรรม

อิกคะ คือตัวเราซึ่งตามทัศนะของฟรอยด์ เป็นผลจากการต่อสู้กันระหว่างอำนาจฝ่ายต่ำกับฝ่ายสูง หรือมโนธรรม หากซุปเปอร์อีโก้ชนะ บ่อมทำให้เราเป็นคนดี หากอิกเป็นฝ่ายชนะบ่อมทำให้กลายเป็นหมู่งหรือบุรุษอาชญากร ผู้ติดยา เสพติดและอาชญากรประเภทต่างๆ²

¹ซ็อบมันท์ สมุทวณิช, ประชาธิปไตย สังคมนิยม คอมมิวนิสต์ กับการเมืองไทย (กรุงเทพมหานคร, 2520), หน้า 161 - 170.

²คณาจารย์ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา, สังคมวิทยาและมานุษยวิทยาเบื้องต้น, (กรุงเทพมหานคร, 2529) หน้า 50.

จากทฤษฎีของฟร็อยด์ อีกจึง เป็นส่วนของสันตทานกิม นับเป็นสัญชาตญาณของมนุษย์ ที่เกิดมาแต่เกิด ซึ่งรวมความรู้สึกของการทางเพศด้วย ส่วนอีโกคือส่วนของจิตที่คงพยายาม หาเหตุผลมาอธิบายให้ตัวเองฟัง เหตุเหล่านั้นจะไ้มาจากซูเปอร์-อีโก ด้วยเหตุนี้ส่วนของจิต ที่คงทำงานหนักตามทฤษฎีของฟร็อยด์คืออีโก เพราะต้องคอยรับคำสั่งจากซูเปอร์-อีโก (เช่นอย่าทำสิ่งนั้นสิ่งนี้) และในขณะที่เดียวกันก็คงพยายามบังคับไม่ให้อีกแสดงตัวออกมา

ชาร์ลส์ คาร์วิน (1809 - 1881)

นักธรรมชาติวิทยาชาวอังกฤษก่อให้เกิดการ เปลี่ยนแปลงทางกำเนิดวิทยาอย่าง ใหญ่หลวง โดย ชาร์ลส์ คาร์วิน มีความคิดว่า สิ่งมีชีวิตทั้งปวงพัฒนาจากจุดหนึ่งไปสู่อีกจุดหนึ่ง ในอัตราที่ก้าวหน้าเสมอ หมายความว่า สิ่งมีชีวิตทั้งหลายนั้นมิได้เกิดจากการสร้างของพระเจ้า หากแต่เป็นการพัฒนาการภายในตัวของมันเองโดยมีสิ่งแวดล้อมเป็นตัวกำหนด และการพัฒนา การนั้นจะก้าวไปสู่สิ่งที่ดีกว่าเสมอ มนุษย์ก็เช่นเดียวกันโดยพัฒนามาจากลิง แนวความคิดนี้มี ทั้งผู้ที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย ผู้ที่เห็นด้วย เช่น โรเบิร์ต จี. อิงเกอร์โซล (Robert G. Ingersoll), อักกัสซิส (Agassiz) นักวิทยาศาสตร์, ผู้ที่คัดค้าน เช่น เกรย์ (Gray) นักพฤกษศาสตร์, เฮนรี วอร์ด บีชเชอร์ (Henry Ward Beecher) นักเทศน์

อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ (1890 - 1959)

นักฟิสิกส์คำนวณชาวออสเตรีย-สวิส-อเมริกัน เป็นผู้เสนอ "ทฤษฎีแห่งความ สัมพันธ์ (Relativity Theory) โดยกล่าวว่า "อวกาศเป็นส่วนโค้งและอนุภาคที่เคลื่อน ไหวผ่านเข้าไปในอวกาศก็จะต้องมีความโค้งอนันต์ด้วย¹ นอกจากนี้เขายังได้เสนอว่า เป็นผู้มี ผลงานสำคัญอันเป็นประโยชน์ต่อทฤษฎีควอนตัม และทฤษฎีทั่วไปที่เกี่ยวกับความโน้มถ่วง ไอน์สไตน์เป็นผู้ก่อให้เกิดการ เปลี่ยนแปลงขนานใหญ่ในวงการวิทยาศาสตร์ เป็นผู้ให้กำเนิด ลูกกระเบิกปรมาณูหรือระเบิดอะตอม แม้กระทั่งความนึกคิดในสมัยของโคเปอร์นิคัส (นักการา ศาสตร์ ชาวโปแลนด์) ก็ถูกไอน์สไตน์หักล้างหลายประการ

¹บุญทรง สรวุฑ, 40 นักวิทยาศาสตร์เอก (กรุงเทพ, ไฉนพิพิทัศน์),
หน้า 223 - 224.

วิลเลียม เจมส์ (1842 - 1910)¹

นักปรัชญาและนักจิตวิทยาชาวอเมริกัน วิลเลียม เจมส์ เป็นพี่ชายของ เฮนรี เจมส์ ซึ่งเป็นนักเขียนอเมริกันที่เป็นที่รู้จักกันดี วิลเลียม เจมส์ มีความเชื่อในทฤษฎีปฏิบัตินิยมซึ่งมีแนวความคิดว่า

1. โลกเป็นสิ่งที่เคลื่อนไหว เปลี่ยนแปลง และวิวัฒนาการอยู่เสมอ มิใช่หยุดนิ่งตายตัว
2. จิตมนุษย์มีเสรีภาพ มีอำนาจริเริ่ม มีอำนาจสร้างค่านิยมใหม่ และสามารถกำหนดเป้าหมายใหม่
3. พระผู้เป็นเจ้าไม่ใช่สิ่งสมบูรณ์ พระองค์เป็นเพียงมีโนภาพในโลก พระผู้เป็นเจ้าเป็นเพื่อน ผู้ช่วยเหลือ และผู้ร่วมงานของมนุษย์
4. ความรู้เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิต ความคิดเป็นเครื่องมือของการกระทำ ถ้าไม่มีการกระทำ ความคิดก็ไร้ความหมาย

ด้วยเหตุนี้นักปฏิบัตินิยมจึง เชื่อ เรื่องการนำไปปฏิบัติได้หรือการให้ประโยชน์ได้ โดยถ้าความคิดนำไปปฏิบัติได้หรือให้ประโยชน์ได้ ความคิดนั้นก็ เป็นจริง

เฮนรี อคัมส์ (1838 - 1918)²

นักประวัติศาสตร์ชาวอเมริกัน ผู้มีความคิดว่า การตัดสินใจจะทำหรือไม่ทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้นขึ้นอยู่กับอิทธิพล 2 ชนิดด้วยกัน

1. อิทธิพลจากคำสั่งสอนของศาสนา อิทธิพลนี้มีบทบาทเหนือมนุษย์อย่างมากโดยเฉพาะในสมัยก่อนที่นวัตกรรมทฤษฎีว่าด้วยแรงโน้มถ่วงสำเร็จ

¹อมร โสภณวิเชษฐวงศ์, ปรัชญาเบื้องต้น (กรุงเทพมหานคร, 2522),
หน้า 135 - 136.

²วนิดา ทรงยางกูร, ประวัติศาสตร์นิพนธ์เบื้องต้น (กรุงเทพมหานคร, 2519),
หน้า 134 - 135.

2. อิทธิพลจากความเจริญทางการวิทยาศาสตร์ อิทธิพลนี้เกิดขึ้นภายหลังจากที่นิวตันได้ค้นพบทฤษฎีของเขาแล้ว

จากความศีกะดังกล่าวข้างต้นทำให้เฮนรี ออคมส์ เชื่อว่าขณะนี้ (ระยะเวลาจากที่นิวตันค้นพบทฤษฎีที่ทำให้เขากลายเป็นนักวิทยาศาสตร์สำคัญคนหนึ่งของโลก) มนุษย์เราเริ่มให้ความสำคัญกับเหตุผลมากขึ้นกว่า เติม

ความขัดแย้งทางความคิดของศาสนาและวิทยาศาสตร์ต่อมาได้ถึงที่สิ้นสุด โดยศาสนาและวิทยาศาสตร์ต่างแยกกันอยู่คนละอาณาจักร แต่คนในสมัยนั้นจะเลือกทั้ง 2 ทางก็ได้ โดยเป็นคริสตศาสนิกชนแท้ที่ (อาจจะเป็นคาทอลิกหรือโปรเตสแตนต์) แต่ในขณะเดียวกันก็เป็นนักวิทยาศาสตร์แท้ ถ้ากล่าวโดยทั่ว ๆ ไปแล้วอาจกล่าวได้ว่าวิทยาศาสตร์ประสบความสำเร็จมากกว่า สาธารณชนในสมัยที่ห่างไกลมักจะเข้าใจว่าวิทยาศาสตร์คือ "การค้นคว้าต่อสู้เพื่อความอยู่รอด" หรือ "ผู้ที่แข็งแรง เท่านั้นจึงจะอยู่ได้"

วิทยาศาสตร์ในคริสต์ศตวรรษที่ 19 หมายถึงการ เปิดเผยความจริงของสิ่งต่าง ๆ ซึ่งเท่ากับ เป็นข้อพิสูจน์ถึงความจริงทางวิทยาศาสตร์ เช่นนี้ทำให้คนหันมา เชื่อวิทยาศาสตร์มากขึ้น เพราะ เป็นความจำเป็นที่เราจะต้อง เชื่อด้วยความ เป็นจริง เพราะโลกรอบ ๆ ตัวเรานี้เต็มไปด้วย ความจริง ถ้ากล่าวได้ว่า เหตุผล เป็นหัวใจของยุคนี้โอ-คลาสสิก, ความรู้สึก เป็นหัวใจของยุคโรแมนติก สำหรับยุคสังคมนิยมหัวใจคือข้อเท็จจริง

การอพยพของประชากรอเมริกันไปสู่ตะวันตกแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

1. หลังสงครามกลางเมืองชาวอเมริกันได้มีการ เปลี่ยนแปลงที่อยู่มากขึ้น ในปี ค.ศ. 1840 ชาวอเมริกันส่วนใหญ่อพยพไปทางตะวันตก กินแดนเหล่านี้เริ่มเป็นดินอาศัยของชาวอินเดียนแดงถึง 225,000 คน ซึ่งประกอบด้วยเผ่า ซิวอก (Sioux) แบลคฟุต (Black-foot) คอมันเช่ (Comanche) ยูท (Ute) และเผ่าอื่น ๆ ถึงแม้เห็นจกได้ ทำให้มีการต่อสู้แย่งดินแดนกันระหว่างผู้อพยพเข้ามากับชาวอินเดียนแดง เหล่านี้ซึ่งกินเวลายาวนานกว่า สงครามเหล่านี้จะจบลงโดยส่วนใหญ่ชาวอินเดียนแดง เป็นฝ่ายพ่ายแพ้ เกินชาวอินเดียนแดง

ส่วนใหญ่มีอาชีพจากการเลี้ยงควายเป็นจำนวนมาก แต่เมื่อคนชาวอพยพเข้ามาในบริเวณนี้ก็ได้นำควายลงเป็นจำนวนมากเพื่อขายเป็นอาหาร เครื่องนุ่งห่ม โดยนำไปแก่โรงงานต่างๆ

2. กลุ่มที่คนส่วนใหญ่เป็นชาวนา ผลจากการปฏิวัติอุตสาหกรรมทำให้เกิดผลผลิตของการเกษตรกรรมที่ขึ้นจึงทำให้มีการขยายพื้นที่ในการทำเกษตรกรรม จากฟาร์มที่เล็ก ๆ ก็กลายเป็นฟาร์มที่เท่าเพื่อการธุรกิจซึ่งส่วนใหญ่ก็เป็นสาขาของอุตสาหกรรมซึ่งมีนายทุนเป็นเจ้าของ ในปีประมาณ ค.ศ. 1880 - 1890 เครื่องจักรก็ได้เข้ามามีบทบาทอย่างกว้างขวางในการทำเกษตรกรรม

ช่วงระยะตอนต้นปี ค.ศ. 1880 หรือ ค.ศ. 1890 พิตสเบิร์กกลายเป็นศูนย์กลางการผลิตเหล็กและเหล็กกล้า ในปี ค.ศ. 1859 ได้มีการค้นหาน้ำมันปิโตรเลียมในทางตะวันตกเฉียงเหนือของรัฐเพนซิลวาเนีย จึงทำให้เกิดอุตสาหกรรมประเภทใหม่ขึ้นมา เมื่อพิจารณาสถานการณ์ของอเมริกาในช่วงนี้อาจกล่าวได้ว่าอเมริกามีความเจริญมาก แต่ในขณะเดียวกันได้มีเหตุการณ์ที่ไม่ดีเกิดขึ้นในอเมริกา คือ

1. ในปี ค.ศ. 1873 รถไฟ 88 สายล้มละลาย
2. โรงงานเหล็กและเหล็กกล้า เกือบครึ่งของประเทศต้องปิดตัวลง
3. บริษัทมากกว่า 47,000 บริษัทประสบความล้มเหลวในช่วง 5 ปี
4. มีกรรมกรจำนวนมากที่เหนื่อยหน่าย ยากจนและหิวโหย
5. กรรมกรไคร้ค่าแรงต่ำ กล่าวว่ค่าแรงสำหรับกรรมกรที่ไม่มีทักษะมักจะต่ำกว่า 10 เหรียญต่ออาทิตย์หรือ 1 เหรียญต่อวัน แต่ในขณะเดียวกันกรรมกรเหล่านี้จะต้องทำงานหนักถึง 12 ชั่วโมงต่อ 1 วัน และต้องทำงาน 7 วัน เป็นผลทำให้เกิดการสไตรค์ซึ่งมีชื่อว่า "การนัดหยุดงานครั้งใหญ่ (Great Strike) ในปี ค.ศ. 1877 ซึ่งทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินถึง 10,000,000 เหรียญ และมีผู้เสียชีวิตจำนวนมาก นอกจากนี้ยังมีการนัดหยุดงานอื่น ๆ อีก

บุคคลมาอาชีพ

ผลจากการปฏิวัติอุตสาหกรรมและเสรีภาพทางการค้า เป็นการส่งเสริมปัจเจกบุคคล ซึ่งหมายถึงการที่ชาวอเมริกันพยายามค้นหาคอสู์เพื่อความอยู่รอด ในขณะที่เดียวกันก็มีการแสวงหาผลประโยชน์ ความมั่งคั่ง อำนาจ เพื่อการมีชีวิตที่ดี (good life) ชาวอเมริกันเชื่อว่าก้าวแรกของการมีชีวิตที่ดีคือการประสบผลสำเร็จทางวัตถุ นี่เป็นเหตุผลหนึ่งที่ผลักดันให้คนอเมริกันละทิ้งไร่นามุ่งหน้าไปแสวงหาความร่ำรวยทางทิศตะวันตกและเข้าไปอยู่ในเมืองใหญ่ ประกอบกับในยุคนี้แนวความคิดทางปรัชญาแบบทรานเซนเดนทัล (Transcendentalism)¹ ซึ่งให้ชีวิตใหม่ ยุคนี้จึงกลายเป็นยุค "ธุรกิจคือธุรกิจ (business in business)"

สรุปลักษณะของปัจเจกบุคคลในยุคนี้คือ จะมีจิตใจกระตือรือร้นที่จะสู้กับชีวิตอย่างเต็มที่ ไม่ว่าจะท้อถอยการโกง ขโมย โกงหน กักตุนเงินหรือใช้เล่ห์เหลี่ยมต่าง ๆ ตัวอย่างของคนยุคนี้จะพบได้ในผลงานของนักเขียนทั้งเช่น มาร์ค ทเวน และชาลส์ คัทเลอร์ วอร์เนอร์ เขียนเสียดสีพ่อค้าและนักการเมืองไว้ในผลงานชื่อ "The Gilded Age" ว่า

"คัพ บราวน์ เป็นผู้รับเหมาร้างทางรถไฟสายใหญ่ ... เขาจะค้ำค้ำกับผู้ที่ไม่ซัดผลประโยชน์ของเขา²...

ยุคทองของอเมริกา

ยุคนี้เป็นยุคที่มีเศรษฐกิจใหม่เกิดขึ้นจำนวนมาก เศรษฐีเหล่านี้บางคนร่ำรวยขึ้นมาด้วยวิถีทางที่สุจริต แต่บางคนก็ด้วยวิถีทางที่ไม่ชอบธรรม ในปี ค.ศ. 1861 มีเศรษฐีเพียง 3 คน แต่ก่อนปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 จำนวนเศรษฐีเพิ่มเป็น 3,800 คน นักเขียนส่วนมาก

¹นักปรัชญากลุ่มนี้เน้นในเรื่องปัจเจกบุคคล (individualism) การพึ่งพาตนเอง (self-reliance) และการปฏิรูปสังคม (social reform) นักเขียนในกลุ่มนี้มีเอมเมอส์ตัน, โฮโร, มาร์กาเร็ต ฟูลเลอร์, บรอนตัน อัลคอต เป็นต้น

² Foerester, op.cit., p. 947.

มักจะวิจารณ์เศรษฐกิจเหล่านี้ว่า แม้ว่าพวกเขาจะไม่ได้เป็นประธานาธิบดีหรือหลุมศพของพวกเขา
เขาก็ไม่ได้รับการยกย่องให้เป็นอนุสรณ์แห่งชาติ แต่คนเหล่านี้ก็เป็นฮีโร่หรืออภินิหาร
ของคนไทยทั่วไป เราเรียกคนเหล่านี้ว่าเป็น "ราชาแห่งความมั่งคั่ง (Kings of fortune)"
บรรดาเศรษฐกิจใหม่ส่วนใหญ่จะเป็นเจ้าของกิจการที่สำคัญแห่งหนึ่งของประเทศ

ที่เราเรียกเศรษฐกิจเหล่านี้ว่าเศรษฐกิจใหม่เพราะว่าคนเหล่านี้ไม่ได้มาจากตระกูล
ที่ร่ำรวย แต่ส่วนมากจะสร้างตัวเองจากคนที่ไม่ทำอะไร เช่น เป็นเด็กรับใช้ในที่ทำงาน
เสมียนหรือนายบัญชี เศรษฐกิจใหม่แต่ละตระกูลมักจะมีธุรกิจเป็นของตนเองดังนี้

1. กิจการรถไฟเป็นของตระกูลกูด (Gould) แวนเคอิลท์ (Vanderbilt)
ฮันติงตัน (Huntington)
2. กิจการน้ำมัน เป็นของตระกูลรอคกีเฟลเลอร์ (Rockefeller)
3. กิจการเหล็กกล้า เป็นของตระกูลคาร์เนกี (Carnegie)
4. กิจการเงินทุนเป็นของตระกูลคูก (Cooke) และมอร์แกน (Morgan)
5. กิจการเนื้อกระป๋อง เป็นของตระกูลอาร์เมอร์ (Armour)

ถึงแม้ว่ามีเศรษฐกิจใหม่บางคนซึ่งสร้างความร่ำรวยให้กับตนเองด้วยวิธีการต่าง ๆ
โดยไม่สนใจว่าผู้อื่นจะเป็นอย่างไร เช่น จิม ฟิสก์ (Jim Fisk) ซึ่งเดิมเป็นเพียงพ่อค้าเร่
แต่ต่อมาได้กลายเป็นเศรษฐีจากการเป็นนายหน้าหุ้น แต่ในขณะเดียวกันก็มีบางคนซึ่งสร้าง
ประโยชน์ให้กับอเมริกา คือ

..... 1. ทำให้เกิดวงการคิดค้นและผลิตสิ่งประดิษฐ์ (Invention and development)

3 คน แต่ก่อนปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 จำนวนเศรษฐกิจใหม่เป็น 3,800 คน นักเขียนส่วนมาก

¹นักปรัชญากลุ่มนี้เน้นในเรื่องปัจเจกบุคคล (individualism) การพึ่งพาตนเอง
(self-reliance) และการปฏิรูปสังคม (social reform) นักเขียนในกลุ่มนี้มีเอมเมอสัน,
โฮโร, มาร์กาเร็ต ฟูลเลอร์, บรอนสัน อัลคอต เป็นต้น

² Foerster, *op.cit.*, p. 947.

นำคนทางตะวันออกไปอยู่ที่ต่าง ๆ ให้เห็นด้วยตาตนเอง เป็นผลให้มีคนจำนวนมากหลังไหลเข้าไปอยู่ ที่เวสต์ เจ็ต เองก็มีความสนใจในชุมชนอยู่แล้ว ไม่ว่าจะเป็นอย่างใดเกี่ยวกับการทำฟาร์ม, การระบายน้ำ, ถนน, เงินทุน เป็นต้น เจมส์ก็สร้างทางรถไฟเชื่อมระหว่างชายฝั่งแปซิฟิกกับฟาร์มที่อุดมสมบูรณ์, เมืองที่กำลังเจริญ และโรงงานต่าง ๆ ในขณะเดียวกัน เขาก็สำรวจตลาดในวันออกด้วย

ในคำานความเป็นอยู่กัน เศรษฐีใหม่เหล่านี้ชอบสร้างบ้านที่ใหญ่โตเหมือนกับพวกขุนนางในสมัยก่อน มีทั้งปราสาทแบบอังกฤษ, คุกาสท์แบบอิตาลี และปราสาทแบบฝรั่งเศส เช่น พอทเทอ พัลเมอร์ (Potter Palmer) สร้างปราสาทแบบโกธิคพร้อมหอคอยภายในปราสาทมีห้องแบบญี่ปุ่น ห้องดนตรีแบบมัวร์ การตกแต่งภายในบ้านก็เช่นเดียวกัน พยายามที่จะเลียนแบบขุนนางเดิม โดยที่คนเหล่านี้มีใจรักคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ เลย

รสนิยมและศีลธรรมของชนชั้นกลาง

กล่าวได้ว่าอเมริกาในช่วงระยะเวลานี้ประกอบด้วยชน 3 กลุ่มคือ

1. กลุ่มเศรษฐีใหม่
2. กลุ่มกรรมกรซึ่ง เป็นกลุ่มที่ยากจนอาศัยอยู่ในบ้านเช่าที่นำเสียดค่าไม่แข็งแรงเกินไปด้วยสิ่งสกปรกและเชื้อโรค คนเหล่านี้หวังว่าวันหนึ่งชีวิตของพวกเขาจะดีขึ้น
3. กลุ่มชนชั้นกลางซึ่ง เป็นกลุ่มที่อยู่ระหว่าง เศรษฐีใหม่และชนชั้นกรรมกรและเป็นกลุ่มที่ใหญ่ที่สุดของสังคมอเมริกัน มีอิทธิพลต่อชีวิตของชาวอเมริกัน คุณธรรมและวิถีการดำเนินชีวิต รวมทั้งรสนิยมทางศิลปะและวรรณคดี

กล่าวได้ว่ารสนิยมของชนชั้นกลางเกี่ยวกับสถาปัตยกรรมและการตกแต่งภายใน คำนาคเพราะคนเหล่านี้ชอบบ้านที่ใหญ่โตโอ้อ่า แต่การตกแต่งไม่กลมกลืนกันเลย แม้จะเสียค่าใช้จ่ายเพื่อจะสร้างบ้านที่ใหญ่เหล่านี้เท่าไรคนเหล่านี้ก็ไม่สนใจ

ในคำานศาสนาของชนชั้นกลางนั้นเป็นการแสดงออกแต่เพียงผิวเผินเท่านั้น เพราะในใจจริง ๆ แล้วคนเหล่านี้มีศรัทธาในศาสนาน้อยมาก สังคมอเมริกันในยุคนี้จึงเต็มไปด้วยคน

หน้าไหว้หลังหลอกและการ เส่แสรง คนอเมริกันในยุคนี้นิยมชมชอบความขยัน ความมั่งคั่ง
ความรอบคอบ และความมั่งคั่ง

การแสวงหาวัฒนธรรม

ในขณะที่พวก เศรษฐีสนใจการหาประโยชน์และใช้เงินของตนเอง พวกชนชั้นกลาง
จะสนใจความมั่นคงทางวัตถุและการวางตัวให้เหมาะสม สิ่งที่คนกลุ่มนี้สนใจมากคือกิจกรรม
ทางวัฒนธรรม ในปี ค.ศ. 1870 - 1879 ทางตะวันตกของนิวยอร์ก ได้มีการ เริ่มโครงการ
"chautauqua" โดยมุ่งประสงค์เพื่อการศึกษาของเยาวชน¹ ผลก็คือทำให้คนอเมริกัน
ซึ่งเป็นชนชั้นกลางมีความรู้ความเข้าใจและซาบซึ้งกันตรึมมากขึ้น และมีความคิดริเริ่มทำสิ่งใหม่ๆ
ที่สวยงามทั้งในบ้านสถาปัตยกรรม เช่น สะพานบรูคลิน (Brooklyn Bridge) สร้างในปี
ค.ศ. 1869 เสร็จในปี ค.ศ. 1883, ทเวไนท์ (Wainwright) สร้างในปี ค.ศ. 1890
ที่เมือง เซนต์ หลุยส์ (St. Louis) ซึ่งถือว่าเป็นคฤหาสน์แห่งแรกของอเมริกา บ้านจิตรกรรม
เช่นภาพวาดทิวทัศน์ของอินเนส (Inness), มาร์ติน (Martin) และโฮเมอร์ (Homer)
ก้านวรรณคดี เช่น ผลงานของมาร์ค ทเวน เฮาเวสต์ และเฮนรี เจมส์ ซึ่งได้เสนอวรรณคดี
ในแนวสัจนิยม (realism)

วรรณคดีอเมริกันในทศวรรษหลายศตวรรษที่ 19

ในทศวรรษหลายของคริสต์ศตวรรษที่ 19 หลังจากการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง
สังคม และเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นผลมาจากการปฏิวัติอุตสาหกรรมและแนวคิดทางวิทยาศาสตร์
ปรัชญา และจิตวิทยา ที่มีข้อเสนอขึ้นใหม่ ทำให้เกิดวรรณคดีขึ้นหลากหลายในช่วงนี้ วรรณคดี
ส่วนมากจะมีสำริดณะ (themes) รูปแบบ (form), เนื้อหา (subjects) ใหม่ ๆ
และ เช่นเดียวกันกับนักเขียนและนักอ่านใหม่ ๆ เกิดขึ้นมากมาย ในปลายปี ค.ศ. 1880 -
1889 ศูนย์กลางของวรรณคดีได้เปลี่ยนจากเมืองบอสตันไปเป็นนิวยอร์ก และเรื่องราวต่าง ๆ
มักจะมาจกเมืองชิคาโกและตอนกลางของทวีป (Midwest) นอกจากนี้แล้ว นักเขียนและ

¹ Foerester, op.cit., p. 950.

กวีชาวอเมริกันก็ยกย่อง เลียมเบเนนิก เชียนชาวยุโรป โดยหันมาให้ความสนใจและแนวการเขียนของตนเอง ดังเช่น จอห์น ดีวีย์ (John Dewey) (ค.ศ. 1859 - 1952) และวิลเลียม เจมส์ (William James) (ค.ศ. 1842 - 1910) ซึ่งนักเขียนในยุคนี้มีความคิดว่าความจริงก็คือความจริงไม่มีใครกำหนดได้และงานที่มีคุณค่านั้นจะต้องสามารถช่วยเปลี่ยนแปลงสังคมได้ ในแนวความคิดทางสังคมวิทยา ธอร์สไตน์ เวบเลน (Thorstein Veblen) (ค.ศ. 1857 - 1929) ซึ่งเป็นผู้ต่อต้านระบบสังคมและเศรษฐกิจแบบนายทุนนิยม แนวความคิดนี้ปรากฏอยู่ในผลงานของเขาชื่อว่า Theory of the Leisure Class โดยเขาเห็นว่าระบบเศรษฐกิจของอเมริกาสนับสนุนให้มีการแข่งขันในการสร้างควมร่ำรวยมากกว่าจะส่งเสริมคุณภาพของสินค้า เพราะเมื่อคนอเมริกาหาเงินได้มากพวกเขาจะใช้จ่ายอย่างสุรุ่ยสุร่ายโดยการซื้อของแพง ๆ เพื่อแสดงว่าพวกเขาร่ำรวยขนาดไหน

ความแตกต่างของวรรณคดีอเมริกันในช่วงก่อนต้นศตวรรษกับช่วงตอนปลายศตวรรษที่ 19

วรรณคดีก่อนปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19

1. ตัวละครมักจะเป็นคนชั้นกลางมาจาก นิว อิงแลนด์ หรือทางใต้ แค่ง่ายดี สุกภาพ มีคุณธรรม และพูดภาษาอังกฤษถูกต้องตามไวยากรณ์
2. ฉากของ เรื่องมักจะเป็นในดินแดนที่ไม่มีคนรู้จักหรือห่างไกล
3. เวลาของ เรื่องก็ เช่นเดียวกับฉากคือ เรื่องมักจะเป็นอดีต
4. รูปแบบของวรรณคดีมักจะเป็นบทกวี นวนิยาย และบทละครที่มีรูปแบบถูกต้องตามกฎเกณฑ์
5. ผู้่านมักจะเป็นหญิงสาวที่มาจากชนชั้นกลาง

วรรณคดีในช่วงตอนปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19

1. ตัวละครมักจะเป็นคนที่มาจากชายแดนท้องไร่เก่าชีวิตด้วยตนเอง มักจะเป็น นักบวช นักหนังสือพิมพ์ กรรมกร ชาวนาผู้ยากจน นักธุรกิจที่มีความทะเยอทะยาน คนจรจัด โสเภณี หรือทหารที่ซื่อสัตย์

2. คนอเมริกันในช่วงนี้มีความสนใจในทฤษฎีใหม่ ๆ เช่น ทฤษฎีของการวิวัฒนาการ เพราะฉะนั้นในงานเขียนจึงมีความคิดที่เกี่ยวกับสังคม ปรัชญา และจิตวิทยาเข้าไปด้วย ดังที่ วอร์เนอร์ เบอร์ธอฟ (Warner Berthoff) เรียกวรรณคดีสมัยนี้ว่าเป็น "วรรณคดีแห่งการถกเถียงโต้แย้ง (Literature of Argument)"¹

ในยุคนี้จำนวนวรรณคดีอเมริกันก็เพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ยังมีการนิยมนำผลงานของชาติอื่น ๆ ที่มีชื่อเสียงในขณะนั้นถึง เช่น ผลงานของทอลสตอย (Tolstoy), อิบเซน (Ibsen), เชคคอฟ (Chekhov), ฮาร์ดีย์ (Hardy), โซลา (Zola), กัลโกส (Galdos), เวอร์กา (Verga) ผลงานเหล่านี้ส่วนใหญ่อยู่ในรูปของนวนิยายและมักตีพิมพ์ในคอลัมน์ของ เฮนรี เจมส์ กับวิลเลียม คีน ฮาเวลส์ ใน Harper's Weekly, Harper's Monthly, the North American Review และหนังสือพิมพ์ที่มีชื่อในยุคนั้น เฮนรี เจมส์ และวิลเลียม คีน ฮาเวลส์ ได้วิจารณ์งานของนักเขียนเหล่านั้นอย่างน่าสนใจ นักเขียนอเมริกันในยุคนี้มีหลายคนซึ่งแต่ละคนก็เขียนหนังสือด้วยเหตุแตกต่าง ๆ กัน บางคนเขียนเพื่อเลี้ยงชีพ เช่น ซีไอคอร์ ไครเซอร์ (Theodore Dreiser) บางคนเขียนเพื่อชื่อเสียง เช่น เฮนรี เจมส์ ซึ่งไม่ต้องการเงินทอง เพราะเฮนรี เจมส์ มาจากครอบครัวที่มีฐานะ หรือบางคนเขียนเพื่อต้องการให้โลกมีการเปลี่ยนแปลง เช่น เบอร์นาร์ค มาลามูด (Bernard Malamud)

นักเขียนที่มีชื่อในช่วงตอนปลายศตวรรษที่ 19 คือ มาร์ค ทเวน, วิลเลียม คีน ฮาเวลส์ และเฮนรี เจมส์ แต่ผู้ที่ได้รับความนิยมคือมาร์ค ทเวน เพราะเขามีพรสวรรค์ในการเป็นกระบอกเสียงที่ดีให้แก่สาธารณชน ที่สำคัญคือเขาสามารถแทรกอารมณ์ขันลงไปในงานเขียนซึ่งเกี่ยวกับสภาพสังคมที่เป็นจริงในขณะนั้นได้อย่างดี เช่นในผลงาน "The Adventures of Huckleberry Finn" (1885) ชาวอเมริกันส่วนใหญ่จะรู้จัก นายพันเซล เลอส์, ทอม ซอร์เบอร์, ฮัค ฟินน์, กษัตริย์, กุก, นีโกรที่ชื่อจิม (Jim) ผลงานของมาร์ค ทเวนซึ่งมักจะเกี่ยวข้องกับแม่น้ำมิสซิสซิปปี ดังเช่น "The Adventures of Tom Sawyer (1876)",

¹ The Norton Anthology, op.cit., p. 3.

"Life on the Mississippi (1883), รวมทั้ง "The Adventures of Huckleberry Finn (1885)," คนอเมริกันถือว่างานเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงชีวิตของชาวอเมริกันบนฝั่งแม่น้ำมิสซิสซิปปีช่วงก่อนสงครามเป็นอย่างดี ใ้มีผู้วิจารณ์ว่าการที่ มาร์ค ทเวน เขียนเรื่องในลักษณะนี้เพื่อเป็นการหนีจากความเป็นจริงของสังคมแบบอุตสาหกรรม

สำหรับเฮาเวลล์นั้นเป็นนักเขียนที่มีอิทธิพลต่อนักเขียนอเมริกันในช่วง 15 ปีของศตวรรษที่ 19 ในช่วง 60 ปี เฮาเวลล์เลิกงานออกมาเป็นจำนวนมากซึ่งมีทั้งนวนิยาย, หนังสือท่องเที่ยว, ประวัติบุคคลต่าง ๆ, บทละคร, บทวิจารณ์ เป็นต้น เฮาเวลล์เป็นตัวอย่างของนักเขียนในสมัยนี้ที่เขียนหนังสือเพื่อเลี้ยงชีพทั้งตัวเขาเองก็ยอมรับข้อเท็จจริงนี้ ดัง เขาค้างชื่อผลงานชิ้นหนึ่งของเขาว่า "The Man of Letters As a Man of Business"¹ หมายความว่า เฮาเวลล์เป็นทั้งนักเขียนและนักธุรกิจ งานของเฮาเวลล์ส่วนมากจะสุภาพจึงเป็นที่นิยมในหมู่นักอ่านสตรี แต่ก็มีผลงานหลายชิ้นของเฮาเวลล์ที่แสดงว่าเขากล้าเสียงและเปิดแนวทางใหม่ให้กับวงการวรรณคดี เช่นใน A Modern Instance (1881) เขาแสดงให้เห็นถึงความเสื่อมทางศีลธรรมที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิงชนบทคนหนึ่ง หรืออย่างในงานที่ชื่อ The Rise of Silas Lapham (1885) เฮาเวลล์เสียงมากเพราะเขากล้าที่จะแสดงให้เห็นว่าในขณะที่เศรษฐกิจของอเมริกากำลังเจริญรุ่งเรืองแต่ศีลธรรมของคนอเมริกันกลับเสื่อมลง

เมื่อเฮาเวลล์ได้อ่านผลงานของทอลสตอย ทำให้เขาหันไปนิยมนิยายสังคมนิยมนักจะเห็นได้จากงานของเขาชื่อ A Hazard of New Fortunes (1890) ในงานชิ้นนี้ เฮาเวลล์กล่าวถึงความเสื่อมของชีวิตคนอเมริกันที่ถูกระบบนายทุนครอบงำ นอกจากนี้เขายังมีความเห็นว่าสังคมอเมริกันในยุคนี้มีความเหลื่อมล้ำระหว่างคนรวยกับคนจนมาก นักวิจารณ์ส่วนมากมีความเห็นพ้องกันว่านวนิยายของเฮาเวลล์โดยเฉพาะที่ผลิตขึ้นในปี ค.ศ. 1880 ถึงปี ค.ศ. 1890 ประสบผลสำเร็จในแง่แสดงความเป็นจริงของสังคม

¹The Norton Anthology, op.cit., p. 5.

นักเขียนอีกคนหนึ่งที่มีชื่อเสียงในช่วงนี้คือ เฮนรี เจมส์ เฮนรี เจมส์ เชื่อว่าวรรณคดีไม่ใช่มีหน้าที่เพียงสะท้อนให้เห็นสภาพสังคมในเวลาและสถานที่หนึ่งเท่านั้น แต่วรรณคดีควรจะแสดงให้เห็นถึงธรรมชาติของมนุษย์ทั้งในแง่ศีลธรรมและจิตวิทยา ในช่วงที่ถือว่านวนิยายเป็นสิ่งที่ไม่ให้ความเพลิดเพลินนั้น เฮนรี เจมส์ กลับคิดว่านวนิยายที่ดีย่อมจะต้องแสดงให้เห็นชีวิตในแง่ที่เป็นขบวนการซับซ้อน เช่น เขาแสดงให้เห็นความเปลี่ยนแปลงของผู้หญิงที่เคยเป็นเด็กบริสุทธิ์ไม่เห็นแก่ตัวและมีอิสระกลายมาเป็นคนแก่ที่เงินจืดโลกและติดอยู่กับขนบธรรมเนียมประเพณี ลักษณะเช่นนี้จะพบได้ในงานเขียนของ เฮนรี เจมส์ หลายเล่ม

สรุป

แนวการเขียนของ มาร์ค ทเวน, เฮนรี เจมส์ และเฮาเวลล์ จะแตกต่างจากนักเขียนก่อนหน้าพวกเขาโดยใช้สำรัดละ, เนื้อหา, เทคนิค และวิธีการแบบใหม่ ซึ่งแสดงให้เห็นสภาพที่แท้จริงของสังคม นอกจากนี้สถานที่ของห้อง เรื่องมักจะเป็นสถานที่จริง ๆ เช่น นิวยอร์ก, ชิคาโก